

WIELICKI JÓZEF (1898-1973)

Urodził się 3 marca 1898 roku w Żytowiecku. Syn Feliksa i Balbiny z domu Bąk. Ukończył szkołę elementarną w rodzinnej miejscowości. Brał udział w I wojnie światowej. Od 4 listopada 1918 roku do 30 grudnia 1918 roku służył w 188. pułku piechoty armii niemieckiej. Walczył na froncie francuskim, m.in. 30 października 1918 roku w bitwie pod Arras został ranny w głowę. W okresie powstania wielkopolskiego, od 2 stycznia 1919 roku pełnił służbę w gostyńskim oddziale Straży Ludowej. Następnie został skierowany na front południowy, na odcinek Krotoszyn-Zduny.

Potem jako ochotnik wstąpił do Wojska Polskiego. Przydzielony został do 70. pułku piechoty, z którym wyruszył na front bolszewicki. 20 maja 1920 roku przeniesiony został do 1. batalionu wojsk wartowniczych w Warszawie. Dziesięć dni później awansowany został na stopień starszego szeregowego. 19 lipca został ponownie skierowany na front bolszewicki. Kampanię wojenną zakończył 20 października 1920 roku. 15 stycznia 1921 roku przeniesiony został do 5. pułku piechoty legionów w Warszawie, a 21 marca 1921 roku do rezerwy.

28 czerwca tegoż roku zawarł związek małżeński z Jadwigą Śniegocką. Powrócił do Żytowiecka. Pracował jako robotnik rolny w miejscowym majątku, a po II wojnie światowej w PGR. Od 27 sierpnia 1958 roku był członkiem ZBoWiD. Awansowany został na stopień podporucznika w stanie spoczynku.

Zmarł 30 października 1973 roku. Pochowany został na cmentarzu w Żytowiecku.

Odznaczony był Krzyżem Żelaznym II klasy, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym.

Muzeum w Gostyniu, *Ankieta personalna powstańców wielkopolskich*; informacje córki Józefy Dębowskiak – zbiory rodzinne; książeczka wojskowa PKU Jarocin, Główna Księga Ewidencji Nr 294; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 235-236.